

BÀI ĐỌC I: St 1: 1 – 2: 2

Trích sách Sáng Thế.

Từ nguyên thủy Thiên Chúa đã tạo thành trời đất. Đất còn hoang vu trống rỗng, tối tăm bao trùm vực thẳm, và thần trí Thiên Chúa bay sà trên mặt nước.

Thiên Chúa phán: “Hãy có ánh sáng”. Và có ánh sáng. Thiên Chúa thấy ánh sáng tốt đẹp, Người phân rẽ ánh sáng khỏi tối tăm. Thiên Chúa gọi ánh sáng là ngày, tối tăm là đêm. Qua một buổi chiều và một buổi sáng: đó là ngày thứ nhất.

Thiên Chúa phán: “Hãy có một vòm trời ở giữa nước, phân rẽ nước với nước”; và Thiên Chúa làm nên vòm trời, và phân rẽ nước phía dưới vòm trời với nước phía trên vòm trời. Và xảy ra như vậy. Thiên Chúa gọi vòm đó là trời. Qua một buổi chiều và một buổi sáng: đó là ngày thứ hai.

Thiên Chúa phán: “Nước dưới trời hãy tụ lại một nơi, để lộ ra chỗ khô cạn. Và đã xảy ra như vậy. Thiên Chúa gọi chỗ khô cạn là đất, và Người gọi khối nước là biển. Thiên Chúa thấy tốt đẹp. Và Thiên Chúa phán: “Đất hãy trở sinh thảo mộc xanh tươi mang hạt giống; và cây ăn trái phát sinh trái theo giống nó, và trong trái có hạt giống, trên mặt đất. Và đã xảy ra như vậy. Tức thì đất sản xuất thảo mộc xanh tươi mang hạt theo giống nó, và cây phát sinh trái trong có hạt tùy theo loại nó. Và Thiên Chúa thấy nó tốt đẹp. Qua một buổi chiều và một buổi sáng: đó là ngày thứ ba.

Thiên Chúa còn phán: “Hãy có những vật sáng trên vòm trời và hãy phân chia ngày và đêm, và trở thành dấu chỉ thời gian, ngày và năm tháng, để soi sáng trên vòm trời và giải sáng mặt đất”. Và đã xảy ra như vậy. Thiên Chúa đã làm nên hai vầng sáng lớn: Vầng sáng lớn hơn làm chủ ban ngày, và vầng sáng nhỏ hơn làm chủ ban đêm; Và Ngài cũng làm nên các tinh tú. Thiên Chúa đặt chúng trên vòm trời để soi sáng trên mặt đất, và làm chủ ngày đêm, và phân chia ánh sáng với tối tăm. Thiên Chúa thấy nó tốt đẹp. Qua một buổi chiều và một buổi sáng: đó là ngày thứ tư.

Thiên Chúa lại phán: “Nước hãy sản xuất những sinh vật bò sát, và loài chim bay trên mặt đất, dưới vòm trời. Vậy Thiên Chúa tạo thành những cá lớn, mọi sinh vật sống động mà nước sản xuất theo loại chúng, và mọi chim bay tùy theo giống. Thiên Chúa thấy chúng tốt đẹp.

Thiên Chúa chúc phúc cho chúng rằng: “Hãy sinh sôi nảy nở cho nhiều, đầy nước biển; loài chim hãy sinh cho nhiều trên mặt đất”. Qua một buổi chiều và một buổi sáng: đó là ngày thứ năm.

Thiên Chúa lại phán: “Đất hãy sản xuất các sinh vật tùy theo giống: gia súc, loài bò sát và dã thú dưới đất tùy theo loại”. Và đã xảy ra như vậy. Thiên Chúa đã dựng nên dã thú dưới đất tùy theo loại, gia súc, và mọi loài bò sát dưới đất tùy theo giống. Thiên Chúa thấy chúng tốt đẹp. Và Thiên Chúa phán: “Chúng ta hãy dựng nên con người theo hình ảnh giống như Ta, để chúng làm chủ cá biển, chim trời, dã thú khắp mặt đất và tất cả loài bò sát di chuyển trên mặt đất”.

Vậy Thiên Chúa đã tạo thành con người giống hình ảnh Chúa, Chúa tạo thành con người giống hình ảnh Thiên Chúa. Người tạo thành họ có nam có nữ.

Thiên Chúa chúc phúc cho họ và phán rằng: “Hãy sinh sôi nảy nở cho nhiều, đầy mặt đất, và thống trị nó; hãy bá chủ cá biển, chim trời và toàn thể sinh vật di chuyển trên mặt đất”. Thiên Chúa phán: “Đây Ta ban cho các người làm thức ăn mọi thứ cây cỏ mang hạt giống trên mặt đất và toàn thể thảo mộc sinh trái có hạt tùy theo giống. Ta ban mọi thứ cây cỏ xanh tươi làm thức ăn cho mọi loài dã thú trên mặt đất, chim trời và toàn thể sinh vật di chuyển trên mặt đất”. Và đã xảy ra như vậy. Thiên Chúa thấy mọi sự Người đã làm rất tốt đẹp. Qua một buổi chiều và một buổi sáng: đó là ngày thứ sáu.

Thế là trời đất và mọi trang điểm của chúng đã hoàn thành. Ngày thứ bảy Thiên Chúa đã hoàn tất công việc Người đã làm. Và sau khi hoàn tất công việc Người đã làm, thì ngày thứ bảy Người nghỉ ngơi.

Đó là lời Chúa.

BÀI ĐỌC III: Xh 14: 15 – 15: 1

Trích sách Xuất Hành.

Trong những ngày ấy, Chúa phán cùng Môsê rằng: “Có gì mà kêu đến Ta? Hãy bảo con cái Israel cứ lên đường. Còn người, đưa gậy lên, và giơ tay trên biển, hãy phân rẽ biển ra, cho con cái Israel đi vào giữa lòng biển khô cạn. Còn Ta, Ta sẽ làm cho lòng người Ai-cập ra chai đá, chúng sẽ rượt theo sau các người. Bấy giờ Ta sẽ tỏ vinh quang cho Pharaon, toàn thể quân lực, chiến xa và kỵ binh của vua ấy biết. Người Ai-cập sẽ biết Ta là Chúa khi Ta tỏ vinh quang cho Pharaon, chiến xa và kỵ binh của vua ấy biết”.

Sứ thần Thiên Chúa thường đi trước hàng ngũ Israel, liền bỏ trở lại sau họ. Cột mây thường đi phía trước, cũng theo sứ thần trở lại phía sau, đứng giữa hàng ngũ Ai-cập và hàng ngũ Israel. Và đám mây thường soi sáng ban đêm trở thành mù mịt, đến nỗi suốt đêm, hai bên không thể tới gần được. Môsê giơ tay trên biển, thì bằng một cơn gió đông thổi mạnh suốt đêm, Chúa dồn biển lui và làm cho biển khô cạn. Nước rẽ ra và con cái Israel đi vào giữa lòng biển khô cạn, nước dựng lên như bức thành hai bên tả hữu.

Người Ai-cập đuổi theo, toàn thể binh mã của Pharaon, chiến xa và kỵ binh đi theo sau Israel vào giữa lòng biển. Lúc gần sáng, qua cột mây lửa, Chúa nhìn xuống hàng ngũ Ai-cập, gây rối loạn trong hàng ngũ chúng. Người lật đổ bánh xe, khiến xe tiến tới thật vất vả. Người Ai-cập nói: “Ta hãy chạy trốn Israel, vì Chúa chiến đấu giúp họ, chống chúng ta”.

Chúa phán bảo Môsê: “Hãy giơ tay trên biển để nước trở lại vùi dập người Ai-cập, chiến xa và kỵ binh của chúng”. Môsê giơ tay trên biển, và lúc tảng sáng, biển trở lại như cũ. Người Ai-cập chạy trốn, gặp ngay nước biển ập lại. Chúa xô chúng ngã giữa lòng biển. Nước trở lại, vùi dập chiến xa và kỵ binh. Toàn thể quân lực của Pharaon đã theo dân Israel xuống biển, không còn tên nào sống sót. Còn con cái Israel đã đi giữa lòng biển khô cạn, nước dựng như bức thành hai bên tả hữu. Ngày đó Chúa cứu Israel khỏi tay Ai-cập. Và họ thấy xác người Ai-cập trôi dạt đầy bờ, và thấy cánh tay oai hùng của Thiên Chúa đè bẹp Ai-cập. Toàn dân kính sợ Chúa, tin vào Chúa và vào Môsê tôi tớ người.

Bấy giờ Môsê cùng với con cái Israel hát mừng Chúa bài ca này:

(Không đọc: Đó là lời Chúa).

BÀI ĐỌC VII: Ed 36: 16-17a. 18-28

Trích sách Tiên tri Êdêkiel.

Đây lời Chúa phán cùng tôi rằng: “Hỡi con người, khi dân Israel cư ngụ trên đất mình, họ đã làm dơ bẩn đất ấy bằng đời sống và việc làm của họ. Và Ta đã nổi giận họ, vì họ đã đổ máu trên phần đất ấy, và vì các thần tượng họ thờ làm dơ bẩn phần đất ấy. Ta đã phân tán họ đi khắp các dân tộc, và cho họ sống rải rác trong các nước; Ta đã xét xử theo đời sống và việc làm của họ. Họ đã đi đến các dân tộc và ở đó họ xúc phạm thánh danh Ta, vì thiên hạ nói về họ rằng: “Đây là dân của Chúa, họ bị đuổi ra khỏi đất của Người”. Và Ta đã thương hại thánh danh Ta mà nhà Israel đã xúc phạm nơi các dân tộc họ đến cư ngụ.

Vì thế, người hãy nói với nhà Israel rằng: “Đây Chúa là Thiên Chúa phán: Hỡi nhà Israel, không phải vì các người mà Ta hành động, nhưng vì thánh danh Ta đã bị các người xúc phạm nơi các dân tộc mà các người đi đến cư ngụ. Ta sẽ thánh hoá danh cao cả Ta đã bị xúc phạm giữa các dân tộc, nơi mà các người đã xúc phạm danh thánh Ta, để các dân tộc biết Ta là Chúa, Thiên Chúa các đạo binh phán, khi Ta tự thánh hoá nơi các người trước mặt họ.

Ta sẽ kéo các người ra khỏi các dân tộc, sẽ quy tụ các người từ các nước, và dẫn dắt các người trên đất các người. Ta sẽ dùng nước trong sạch mà rảy trên các người, và các người sẽ được rửa sạch mọi vết nhơ. Ta sẽ thanh tẩy các người sạch mọi vết nhơ các bụt thần.

Ta sẽ ban cho các người quả tim mới, đặt giữa các người một thần trí mới, cất khỏi xác các người quả tim bằng đá và ban cho các người quả tim bằng thịt. Ta đặt thần trí Ta giữa các người, làm cho các người thực thi các huấn lệnh Ta, làm cho các người tuân giữ và thực hành các lề luật Ta. Các người sẽ cư ngụ trong xứ Ta đã ban cho tổ phụ các người; các người sẽ là dân Ta, còn Ta, Ta sẽ là Thiên Chúa các người”.

Đó là lời Chúa.

THÁNH THƯ: Rm 6: 3-11

Trích thư Thánh Phaolô Tông đồ gửi tín hữu Rôma.

Anh em thân mến, tất cả chúng ta đã chịu phép rửa trong Đức Giêsu Kitô, tức là đã chịu phép rửa trong sự chết của Người. Và chúng ta đã cùng chịu mai táng với Người, bởi được thanh tẩy trong sự chết của người, để như Đức Kitô nhờ vinh hiển của Chúa Cha mà sống lại từ cõi chết thế nào, thì cả chúng ta cũng phải sống đời sống mới như thế.

Vì nếu chúng ta được liên kết với Người trong cùng một cái chết, giống như cái chết của Người, thì chúng ta cũng được hợp nhất với Người, trong sự sống lại giống như vậy. Nên biết điều này: con người cũ của chúng ta đã cùng chịu đóng đinh khổ giá, để xác thịt tội lỗi bị huỷ đi, hầu cho chúng ta không còn làm nô lệ tội lỗi nữa, vì con người đã chết, tức là được giải thoát khỏi tội lỗi.

Mà nếu chúng ta đã chết với Đức Kitô, chúng ta tin rằng chúng ta cũng sẽ cùng sống với Người, vì biết rằng Đức Kitô, một khi từ cõi chết sống lại, Người không chết nữa, sự chết không còn làm chủ được Người nữa. Người đã chết, tức là chết một lần dứt khoát đối với tội lỗi, mà khi Người sống, là sống cho Thiên Chúa. Cả anh em cũng thế, anh em hãy tự kể như mình đã chết đối với tội lỗi, nhưng sống cho Thiên Chúa, trong Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta.

Đó là lời Chúa.